

[Marianne Bentsen-Pedersen]

nervøse for, at de store forretninger gennem Dankortet yderligere vil trænge de små ud. Jeg vil gerne spørge ministeren, om kreditkøbslovsforslaget og en lovgivning om Dankortet med fordel kunne behandles sammen eller det er to uafhængige ting, og i givet fald hvilket af lovgivningsområderne ministeren prioriterer højest.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil også gerne begynde med at henvise til det, jeg sagde sidste år, den 21. oktober 1980, da vi første gang havde førstebehandling af lovforslaget om kreditkøb; det står i Folketingstidende sp. 665-667.

Dengang gjorde jeg opmærksom på, hvad alle for længst havde opdaget, at det var et overordentlig indviklet lovforslag, og jeg sagde, at vi selvfølgelig ville deltage i udvalgsarbejdet og prøve, om det kunne blive lidt mindre indviklet.

Jeg ved ikke, om man kan bruge den lidt forslidte frase om, at hvis vi var forvirrede ved førstebehandlingen forrige gang, så er vi måske nu forvirrede på et højere niveau. I hvert fald har det været nogle enormt indviklede spørgsmål og indviklede svar, vi har fået. Jeg mener stadig væk, at det i sig selv er en besværlig ting at have en lov, som er rettet til forbrugerne, og som er så indviklet, at selv lovgiverne kan få grå hår i hovedet af den.

Jeg skal gentage vores hovedsynspunkter fra sidste år, nemlig at vi kan være enige i, at det er ønskeligt at forbedre oplysningsgrundlaget ved kreditkøb, og at den effektive rente principielt bør oplyses, men at man må finde en balance mellem den reelle beskyttelse af forbrugerne, man ønsker, og hensynet til de handlende.

Nu har vi jo i udvalget behandlet spørgsmålet om den effektive rente, og jeg må sige, at ud over de praktiske og administrative vanskeligheder, som også har været omtalt af tidligere ordførere her, er jeg kommet i meget svær tvivl om, hvorvidt det overhovedet er muligt at definere begrebet »effektiv rente«. Der er sat så mange spørgsmålstegn ved det reelle i det udtryk og i det tal, man kan finde frem til, at jeg faktisk er kommet i tvivl om, hvorvidt der er tale om en reel beskyttelse af forbrugerne ved et krav om oplysning om en sådan rente.

Dernæst er der selvfølgelig spørgsmålet om kontokortene, som i sig selv er problematiske, når der er tale om den effektive rente. Jeg spurgte som bekendt sidste år ministeren, hvordan det forholdt sig med disse bestemmelser om kontokort og det nye generelle købekort, og fik at vide, at den daværende justitsminister ikke vidste noget om det. Justitsministeriet vidste heller ikke så forfærdelig meget om det under det følgende udvalgsarbejde.

Men nu lader det til, at det er noget, socialdemokratiet følger med meget stor opmærksomhed. Det skal jeg da så glæde mig over og samtidig prøve at se bort fra, at da jeg afleverede mine samrådsspørgsmål om det emne – det er dem, vi skal diskutere i morgen i retsudvalget – var der en enkelt sur bemærkning fra det samme partis industriminister om, at der var ingen grund til altid at være så negativ. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at alle nu er blevet opmærksomme på, at Dankortet er noget, vi må diskutere og diskutere meget seriøst, og at vi formentlig er nødt til at prioritere den diskussion fremfor indførelse af en kreditkøbslov.

Sidste år nævnte jeg også problemerne omkring fortrydelsesretten og efterlyste nogle gode argumenter for at indføre den. Det tog den daværende justitsminister mig meget ilde op og sagde, at den slags detaljer kunne han ikke beskæftige sig med. Siden hen har vi i udvalget fået at vide, at den fortrydelsesret skal ikke tages højtideligere, end at hvis man sætter et skilt i døren om, at her gælder fortrydelsesretten ikke, så gælder den ikke. Så synes jeg i og for sig godt, at man kan undvære den.

Jeg vil altså gerne konkluderende sige, at jeg mener, at denne lovgivning er så kompliceret, og at man i virkeligheden burde søge hen mod en forenkling af lovgivningen på hele området køb og salg. Det vil være næsten umuligt for forbrugerne at finde ud af, hvilken lov og hvilke regler der gælder, når de står i den aktuelle situation.

Vi fortsætter gerne behandlingen af kreditkøbslovsforslaget og af det dertil knyttede nye lovforslag, nr. L 43, men vi må forbeholde os vor stilling til forslagene, indtil udvalgsarbejdet er forbi.

Wilhelm (VS):